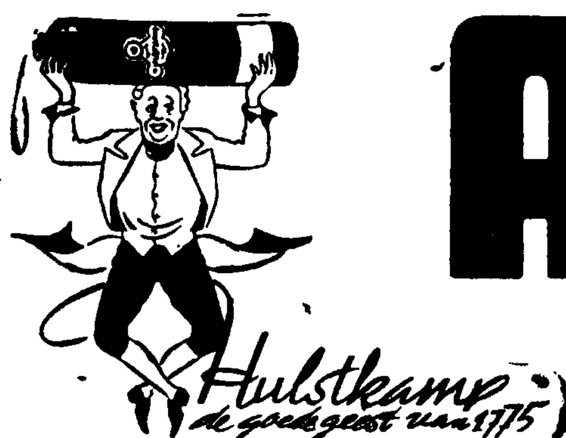
67ste JAARGANG No. 7764 VRIJDAG 13 JANUARI 1950 [redacted] VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij, te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

De vuile was werd aan de Statenlijn opgehangen

...en er werd maar weer een millioen geleend

Hoe het landsbelang gediend wordt

Wanneer wij naar de oogst kijken van het zaad, dat in al die tijd, waarin wij min of meer verkeren in de zalige positie van „het op eigen benen staan", is gezaaid en ons even in gedachten roepen, wat zoal het college der vroede vaderen tot stand gebracht is, dan is er weinig reden om optimistisch te zijn.

Integendeel. Het hellend vlak, waarop wij in onze politieke volmondigheid balanceren, schijnt een magische aantrekkingskracht te bezitten op de statenleden, die de Statenvergaderingen als een verlengstuk beschouwen van een politieke vergadering, waarin het er niet op schijnt aan te komen wat er gezegd wordt.

Politieke onverdraagzaamheid en het scheppen van allerlei tegenstellingen, ziedaar de basis waarop de huidige statenvergaderingen rusten. Wanneer wij het recente verleden de revue laten passeren, dan zien wij achtereenvolgens een steeds meer heftig en ongezond politie gekrakeel, een motie van wantrouwen tegen de voorzitter, waarin de persoonlijke antiphatieën het enige motief zijn. Wij herinneren ons hoe de Staten een voorstel hebben gelanceerd om te onderzoeken tot welke nationaliteiten de statenleden behoren, hoe een onderzoek werd gevraagd naar 't bestaan van knokploegen". Gisteravond werd er weer nieuw hoofdstuk van twijfelachtige inhoud aan toegevoegd. Er werd openlijk de beschuldiging gelanceerd dat er corruptie gepleegd werd door Henny Eman, die voor de havenbouw van bepaalde maatschappijen „steekpenningen" — Henny sprak later van „provisie" — zou hebben aangenomen. Hierop volgde weer een tegenaanval van de beschuldigde, die de statenvoorzitter Yrausquin in de meest felle bewoordingen hekelde. Respectabele Curaçaose families werden — wij betreuren zulks ten zeerste — in de vuile was meegetrokken. En nu werd er gisteravond een motie ingediend, [illegible] karakter kunnen zien van het peil waarop men hier in de Nederlandse Antillen politiek bedrijft onder het etiket van „dienen van he landsbelang". Neen, neen, mijne heren.

Een deel van het volk lacht en gnuift bij het horen van al die „sensationele onthullingen", het weldenkende deel der massa weet zich nog wel te herinneren, dat zij het gelag betalen in deze botsing der meningen. Moreel omdat vijandschap zijn deel is, materieel, omdat er belastingverhogingen nodig bleken te zijn om de staatsmachine niet droog te doen lopen.

Op de wijze van indiening van Henny Eman's havenproject valt ook wel het een en ander op te merken. Tijd van voorbereiding is er niet geweest en wanneer wij weten, dat het CAB onlangs bij monde van de heren E. S. Römer en drs. E. Newton met gegronde argumenten hadden aangetoond, dat de afbouw bouw van dat gedeelte van de haven, zoals Henny die zich voorstelde, niet dringend noodzakelijk was dan getuigt het toch wel van weinig parlementair begrip een dergelijk voorstel, waarmede een bedrag van f 1.000.000 gemoeid is, er door te jagen. Waarmede wij willen zeggen, dat wij ons met dit havenplan in de politieke regionen bevinden.

Ingekomen stukken

Van de statenleden ontbrak alleen dr. Dussenbroek. de rest was aanwezig, er heerste bij de aanvang reeds een geladen stemming, welke weinig goeds voorspelde.

Bij de ingekomen stukken was een brief van de Staten, waarin het bestuur gevraagd werd welke stappen zijn ondernomen i.v.m. de commissariaten van de CPIM. De mededeling, dat er toezegging gedaan is, dat de Postspaarbank ten aanzien van het te bouwen hotel aan het Rif zal deelnemen met een obligatie lening, deden de Staten vragen tot welk bedrag toezegging is gedaan.

In dit verband wensten de Staten aan te tekenen, dat eventuele tekorten van de Postspaarbank ten laste van de begroting komen en dat, door te handelen als hier is geschied, het begrotingsrecht via de Postspaarbank omzeild wordt. Voorts op grond waarvan gemeend wordt, dat belegging in hypothecaire obligaties toegelaten is, en of de ter zake gedane toezegging door de Raad van Toezicht is gedaan.

Om verder verlies te voorkomen — het is reeds de tweede maal, dat tengevolge van devaluatie een belangrijk verlies wordt geleden — wilden de Staten op overbrenging van de in Nederland belegde gelden met klem aandringen.

Gelijkstelling van de Surinaamse onderwijsakten en die van de Nederlandse Antillen met de Nederlandse, heeft de Commissie hiertoe ingesteld in de openbare vergadering van 1 Dec. j.l. kunnen accepteren.

Voorts namen de Staten met genoegen kennis van het wetsvoorstel tot het regelen van de nationaliteiten, waardoor het Nederlands onderdaanschap afgeschaft wordt.

De Staten achten de landskinderen, die onder de wet van 1910 Nederlandse onderdanen zijn, door de voorgestelde wijziging voldoende beschermd en zij kunnen zich met het voorstel dan ook geheel verenigen.

De Staten wezen — zoals ook in het advies op de Interimregeling naar voren gebracht — op het vraagstuk van de dubbele nationaliteit, waarmee eventueel rekening zou kunnen worden gehouden bij het samenstellen van het nieuwe ontwerp op het Nederlanderschap".

Ook was er nog een schrijven van mr. O. Burghardt, die in het belang van de bescherming van de rechtszekerheid aandrong op invoering van een meer modern procesrecht.

Hierna kwam de lening ad f 1.000.000 aan bod om de haven van Aruba af te doen bouwen. De voorzitter bewandelde de gewone procedure weg en wilde het voorlopig verslag naar de vaste commissie verwijzen, teneinde het eindverslag te doen samenstellen, toen *Plantz*, het offensief inzette met te vragen, op welke gronden de voorzitter meende dat er eerst een eindverslag moest worden samengesteld. Plantz beriep zich op het feit, dat in het recente verleden het meerdere malen is voorgekomen dat ontwerpen op dergelijke (niet volgens de procedure dus — red.) wijze werden behandeld, hiermede de wens tot uitdrukking brengend, dat hij de onregelmatige gang van zaken wenste te bestendigen. *Gerharts* sprak gezonde taal, toen hij beweerde, dat het geen zin had er langer over te debatteren, de neuzen geteld, het ontwerp zal worden aangenomen, doch wees er vervolgens op, dat behandeling van dit ontwerp in ieder geval industrie tegen de vigerende staatsregeling.

De heer *Kroon* verzette zich ook tegen behandeling daar hem de tijd ontbroken had het voorlopig verslag met de Memorie van Antwoord, opgesteld door Henny Eman, niet heeft kunnen doorwerken. Hierna verzocht men de voorzitter het Voorlopig Verslag voor te lezen, waaraan de voorzitter gevolg gaf.

Hierin werd uitgedrukt, dat het niet juist is om een dergelijke landsverordening in te dienen. Het Bestuur legt in een begroting zijn te voeren financiële politiek tergoedkeuring voor en daarop kan dit College zijn inzichten kenbaar maken. Dit geschiedt eerst door een schriftelijke gedachtenwisseling.

In dit geval krijgt het Bestuur, onverhoeds de mededeling, dat de Staten een lening aangaan voor een doel, waarover het Bestuur zeide, dat een directe voortzetting van het havenplan, noch uit financieel, economisch en technisch oogpunt urgent was.

Het huidige voorstel is een wilsoplegging, die te ver gaat. Voorts bestond er bezwaar tegen geldleningen.

Bij wijziging der Staatsregeling (2 Mei '48) werd bepaald, dat geldleningen niet dan krachtens landsverordening kunnen worden aangegaan evenals met de begroting is geschied.

Zo groot?

Een ander bezwaar, was het feit, dat het ontwerp van de veronderstelling uitgaat, dat de haven op Aruba zo groot moet worden, als de voorsteller van het onderhavige ontwerp zich dat wenst.

De haven is niet als een afgerond geheel aan de Staten voorgelegd, doch bij stukjes en beetjes is het tot stand gekomen; nauwelijks had men zijn goedkeuring aan het maken van een kademuur ter lengte van 450 meter gehecht, of er werd van de zijde van de initiatiefnemer voorstellen gedaan om er wat nieuws aan toe te voegen, tot tenslotte een geheel is verkregen van een kademuur met twee bassins. De noodzakelijkheid van een dergelijk groot object is niet bewezen, zeker niet voor de eerstkomende jaren.

Dat de kosten voor de uitgifte van de lening en het bedrag van aflossing en rentebetaling, zodra de financiële afscheiding een feit is, ten laste van de Arubaanse begroting en ten voordele van de Nederlandse Antillen zullen komen, wordt dubieus geacht en is een aangelegenheid, waarvoor geen garantie bestaat.

Niet ten laste van Aruba.

Sommige leden aldus gaat het Verslag verder, die de afwerking van de haven noodzakelijk achten, hadden de gelden op de begroting gebracht willen zien, doch konden zich er wel mee verenigen, dat geleend werd. Een dergelijke lening zou echter naar hun inzicht nimmer na de financiële afscheiding ten laste van Aruba gebracht mogen worden, al was het alleen maar, omdat Curaçao in de achter ons liggende jaren voor millioenen uitgaven heeft gedaan met behulp van door Aruba opgebrachte gelden. Bovendien waren deze leden van mening, dat een dergelijke handelwijze niet mogelijk is, voor welke opvatting zij steun vinden in het kortgeleden uitgebrachte rapport van de Commissie met opdracht de financiële consequenties van de zelfstandigmaking der eilanden aan een nauwgezette beschouwing te onderwerpen de z.g. Commissie-Plantz, die o.m. opmerkt, dat uitsplitsing van door het gouvernement van de Nederlandse Antillen aangegane leningen over de eilanden niet mogelijk is.

Enkele andere leden wilden nu het culminatiepunt der inkomsten bereikt schijnt te zijn, geen verplichtingen aan aangaan, die in de toekomst een last op de bevolking van Aruba zullen leggen.

Tegenover het afwijzende standpunt gaven anderen als hun mening te kennen, dat Aruba gelet op haar financiële positie, alle recht heeft te vragen deze haven af te bouwen.

Aruba, betaalt naar verhouding in de kosten van het geheel meer dan men oppervlakkig zou denken. Bovendien wezen deze leden er op, dat, indien de financiële afscheiding, welke in de toekomst te verwachten is, haar beslag reeds in 1948 of 1949 zou hebben gekregen, van een lening geen sprake zou zijn geweest, omdat Aruba er dan financieel volkomen toe in staat zou zijn geweest zonder lening te bouwen.

Op grond van het door het Bestuur in de openbare vergadering van 17 November bij monde van de Bestuursgemachtigde voor Justitie en Algemene Zaken, zowel als die voor Openbare Werken alsook die voor Economische Zaken naar voren gebrachte, zijn andere leden van oordeel dat een normale behandeling via de begroting tot het zelfde doel, maar dan zonder lenen zal leiden.

Dat de normale weg niet bewandeld wordt, wordt toegeschreven aan persoonlijke belangen die hierbij een rol spelen. Zo heeft het toenmalige Statenlid Dr. M. F. da Costa Gomez reeds in de openbare vergadering van 9 Augustus 1946 opgemerkt, dat er een schriftuur over de haven van Aruba was verschenen, waarin uitdrukkelijk werd gezegd, dat bepaalde personen belang hebben bij de haven van Aruba, o.a. het Statenlid Eman, waarbij zelfs de woorden „het havenschandaal van Aruba" gebruikt werden. Henny Eman heeft hier nimmer enig antwoord gegeven op de beschuldigingen.

M. van Antwoord.

Henny Eman merkte in de M. van Antwoord op, dat het Voorlopig Verslag opmerkingen en beschouwingen inhield, die niet in de gezamenlijke vergadering van de drie commissies zijn ter sprake zijn gekomen, weshalve hij daarop geen antwoord kon geven.

Voorts was de heer Eman van mening, dat de havenwerken niet zijn voortgezet, omdat het Bestuur geen mogelijkheid zag gelden te voteren en de Begroting sluitend te maken en *niet*, omdat het Bestuur de wenselijkheid van de afbouw ontkende.

Met de aanwezige kaderuimte kan niet worden volstaan, verder, dat weliswaar de lening niet kan worden gesplitst, doch, dat de betaling daarvan wel degelijk voor splitsing vatbaar is, zoals ook in het bedoelde rapport-Plantz naar voren werd gebracht.

De mening, dat de begrotingsprocedure tot hetzelfde doel, maar dan zonder lening, zal leiden, deelt ondergetekende niet, aangezien het hier een zeer spoedeisend geval is, dat geen uitstel gedoogt. Uitstel in deze zal ten nadele van de economische ontwikkeling van het eiland Aruba en dus ook van het gehele gebiedsdeel strekken en bovendien bij een latere uitvoering tot verhoging van kosten.

De behandeling.

De behandeling stuitte op verzet, vooral van de zijde van de heer Gerharts, die ernstige bezwaren had tegen het ontwerp en tegen de procedure. De M. v. A. achtte hij onvolledig daar deze geen antwoord gaf op tal van vragen in het Voorl. Verslag vervat. Behoorlijk antwoord had gegeven kunnen worden, indien de normale weg maar zou zijn gevolgd. Voorts vroeg spr. zich af wat men moet denken van de verklaringen van de bestuursgemachtigden tijdens de vergadering van 17 Nov. en waarin zij de urgentie van deze havenbouw niet zo zeer inzagen. Dit ontwerp druiste lijnrecht tegen het huidige CAB in, aldus constateerde de heer Gerharts. Hierna citeerde hij uit „El Regulador", waarin onder meer stond te lezen, dat men zonder geld niets kan beginnen en dat wanneer de haven eenmaal gereed is, Henny over de nodige „placa" zou beschikken o maldus Yrausquin te kunnen bewerken.

Even verder heette het, dat wanneer de haven klaar is, de terreinen (van Henny) ook meer in waarde zullen stijgen, waaruit Gerharts ondubbelzinnig meende te mogen verklaren, dat dit identiek is met corruptie. Op die gronden kon hij onmogelijk zijn steun geven aan dit voorstel.

De heer *Kroon* gaf een uitvoerig exposé van de havengeschiedenis, waarin achtereenvolgens 2 millioen (1947), 1948 f 4.600.000. — en in 1949 f 440.000 werden opgebracht, voor het dienstjaar 1950 werd f 150.000 opgevoerd, zodat spr. een totaal zag van f 7.190.000 terwijl de kosten door het bestuur geraamd werden op f 6.500.000.—. Spr. beweerde, dat de havenkwestie uitgegroeid was tot een politieke, een standpunt dat de „Amigoe" al reeds veel eerder wereldkundig heeft gemaakt.

De haven meende spr. meer te moeten zien ook als eigen belang en vroeg of het waar was, dat er steekpenningen zijn aangenomen door Henny Eman van maatschappijen, die belang hebben bij de havenbouw en ook of de terreinen, groot 60.000 m2 niet Henny's eigendom zijn. Hij deed een beroep op alle Curaçaoënaars en

De nullen voeren de boventoon

De redevoering, die het KVP lid mr. I. C. Debrot gisteravond hield, was een motivering van zijn stemmen tegen de millioenlening.

Sprekend over de leningen van de laatste tijd merkte mr. Debrot geestig, dat het wel lijkt alsof wij in een leven, waarin helaas vaak „nullen" de boventoon voeren.

Hij heeft de schijn dat men thans met millioenen guldens van het volk omspringt alsof het slechts koperen centen uit eigen zak betrof.

Het schijnt alsof men zich voorstelt dat de huidige hoogconjuctuur een altijddurende gouden eeuw inluidt.... hetgeen roekeloos is.... of dat de aangegane verplichtingen niet behoeven nagekomen te worden, hetgeen schandelijk is.

Het kan er bij mij niet in, aldus mr. Debrot dat dit een verantwoord financieel beleid is, welke men verplicht is te voeren t.a.v. zijn land, voor een object, welks onmiddellijke noodzakelijkheid volgens deskundigen *niet* vaststaat, geld te lenen en de staatskas hiermede te belasten.

Sprekend over zijn eigen standpunt aangaande het maar aangaan van leningen zeide mr. I. Debrot zeer terecht dat de verantwoordelijkheid voor aangegane verplichtingen in een tijd, weliswaar van economische bloei, maar tevens ook een tijd van economische onzekerheid om niet te zeggen economische kentering, *niet* gelegd mag worden op schouders van onze kinderen kindskinderen, van wien wij niet weten of zij in staat zullen zijn de overgeerfde verplichtingen na te komen en van wie wij ook niet weten of zij de millioenen die zij zullen moeten terug betalen niet veel meer nodig zullen hebben voor b.v. sociale projecten ten behoeve van de economische zwakkeren.

De conclusie van de spreker is dan ook dat hij het strokend met zijn geweten acht thans schulden aan te gaan voor een object waarvan nog niet vaststaat dat degenen die deze schulden zullen moeten terugbetalen en mede gediend zijn.

Verder gaande zegt dan mr. I. Debrot dat hij vertegenwoordiger is niet van een bepaald eiland maar hij mede de verantwoordelijkheid draagt van alle besluiten die hier in de Staten genomen worden en daarom kan hij dit voorstel niet steunen.

Dit voorstel immers getuigt niet van een serieuze verantwoord financieel beleid. Het is ook niet geschikt om vertrouwen in ons beleid in te boezemen.

De ware toedracht zou tot een gezagcrisis in dit college kunnen leiden.

En wij mogen niet vergeten dat gezagscrisis is, waarover wij het zo graag hebben, geboren wordt bij de gezagsdragers, dus bij ons zelf en zoals wij thans handelen is het deze crisis verergeren.

Ook mr. I. Debrot vond dit voorstel niet voldoende voorbereid.

Terecht verwijten wij iets aan het Bestuur waaraan wij ons nu schuldig maken.

Dit is dan ook geen verantwoorde financiele politiek meer, maar dit lijkt meer op een financiele „blitz-krieg" een financiele bliksemoorlog, die uiteindelijk het vertrouwen in de Staten moet vernietigen.

De conclusie van mr. I. Debrot is dan ook dat hij *deze zaak, thans*, in de huidige vorm en in de huidige omstandigheden niet kan steunen.

Motie Braam - Statendecadentie

Overwegende dat in hun openbare vergadering van Donderdag, 12 Januari ter behandeling van het door het lid J.H.A. Eman ingediend ontwerp-landsverordening, regelende de uitgifte van een lening, groot f. 1.000.000,— ten laste van de Nederlandse Antillen, genoemd lid ervan beschuldigd werd van de door het Bestuur met de bouw van de haven van Aruba belast geweest zijnde maatschappijen o.a. de Aruba Trading Compagnie c.q. een der directeuren van gen. maatschappij met name de heer Alex Curiel, geldelijke vergoedingen te hebben ontvangen in welk geval de met hem medewerkende leden zijner partij organisatie o.a. de huidige Staten voorzitter hiervan op de hoogte moeten zijn geweest en hiervan profijt hebben getrokken bij hun verkiezings propaganda, geldelijke vergoedingen te hebben ontvangen,

dat de Staten van mening zijn, dat dit een ernstige beschuldiging is, welke gericht is tegen enige leden en het daarom wenselijk voorkomt, dat spoedig komt vast te staan, de juistheid of onjuistheid van deze beschuldiging;

Besluiten het Bestuur uit te nodigen:

a. onverwijl een diepgaand onderzoek te willen instellen naar de juistheid van hogervermelde beschulding en rapport daaromtrent aan de Staten uit te brengen;

b. Indien mocht blijken, dat een of meer maatschappijen van Havenwerken inderdaad bij bedoelde praktijk betrokken zijn, in de toekomst geen overeenkomst aan te gaan met de maatschappij (en) die zich tot zulke praktijken leent (lenen).

En gaan over tot de orde van de dag.

In Memoriam

Padre John Schoonewolf

Een groot man is van ons heengegaan, een edel mens, een hoogstaand priester, een man met een brede en diepe wetenschappelijke vorming, een man met een nooit verminderende activiteit en een ontembare ijver voor de goede zaak, waaraan hij zijn talenten, zijn krachten, ja zijn hele leven gewijd had.

Pater Juan Schoonewolf, die de laatste jaren plotseling door iedereen zonder enige duidelijke reden John genoemd werd, was Curaçaoënaar van geboorte. Op 20 September 1879 werd hij geboren uit de te goeder naam en faam bekende familie Schoonewolf, van Nederlandse oorsprong, zoals de naam zelf reeds doet raden. Waren de Schoonewolfs vroeger zeevaarder van beroep? Verwonderlijk zou dit niet zijn; bijna iedere Nederlandse familie die zich in vroeger tijden hier vestigde, was op een of andere wijze met de zeevaart gemoeid als commerciant. Zeker is, dat in 1875 een zekere R. D. Schoonewolf een beklag publiceerde in brochuurvorm aan de Tweede Kamer van de Staten Generaal over mishandelingen aan Nederlandse onderdanen aangedaan door de Staat Venezuela. Deze Schoonewolf was destijds kapitein van de Nederlandse schoener Midas. De latere Schoonewolfs vonden het blijkbaar veiliger op het land.

In zijn jonge jaren was Pater John een van de ontelbare beschermelingen van de bekende Pater Ludoviek Jansen wiens marmeren borstbeeld prijkt bij de kerk van Pietermaai. Van deze priester leerde de jeugdige student ook zijn eerste latijn, plus inleiding op enkele andere vakken, die hij als priesterstudent op het seminarie zou nodig hebben. Op zeventienjarige leeftijd (1896) trad hij in de Congregatie der Eerwaarde Paters Salesianen, bij wie hij zijn studies maakte. Op 14 Augustus 1904 werd hij te Valencia subdiaken gewijd, op 21 Augustus diaken en voor de datum van zijn priesterwijding was vastgesteld de 28ste Augustus. Wegens ongesteldheid van de bisschop moest deze datum echter uitgesteld worden, zodat zijn priesterwijding plaats vond op 8 September 1904.

Pas op Maandag 19 Augustus 1907, dus drie jaar na zijn wijding, droeg Pater Juan voor het eerst een H. Mis op in de kerk te Pietermaai op Curaçao, waarbij Pastoor Jozef M. van Weerelt assisteerde als presbyter assistens. Op die dag heeft hij voor het eerst de sterke ontroering ondervonden van de jonge priester die de H. Communie uitreikt aan zijn eigen moeder, hem dierbaar boven alles, en aan zijn overige familieleden. Daags daarop vertrok Pater Schoonewolf naar Aruba, om zijn oude leermeester Pater Ludoviek Jansen te bezoeken, die toen op dat eiland pastoor was.

Pater Schoonewolfs kennis van de wereld zou zich niet beperken tot Curaçao, Aruba en Venezuela. Op 15 Maart 1925 vertrok van Curaçao het Franse stoomschip Perou met een gezelschap van ongeveer vijftig Venezolaanse bedevaartgangers aan boord, waar onder een achttal priesters, die Lourdes, Spanje, Rome en Palestina gingen bezoeken. Onder hen bevond zich ook Pater Juan Schoonewolf, pastoor te Valencia, aan wie een dergelijke hoogst interessante rondreis zeer goed besteed was.

Wel is Venezuela zijn tweede vaderland geworden, maar hij vergat toch nooit zijn eigenlijk vaderland, zijn dushi Corsou. Trouw zagen de Paters en parochianen van de Rozenkranskerk te Pietermaai ieder jaar Pater Juan in Augustus hier komen om zijn twee weken vacantie bij zijn familie op zijn eigen eiland door te brengen. Vele malen heeft men getracht, vooral de laatste jaren, hem te overreden om zijn oude dag in welverdiende rust te komen slijten op zijn geboortegrond. Maar deze grote ijveraar voor ware volksopvoeding wilde werken zolang de krachten van zijn sterke ziel het broze lichaam op de been konden houden.

De Zeer Eerwaarde Pater John Schoonewolf begon zijn werkzaamheid als opvoeder reeds enkele jaren voor zijn priesterwijding. Hij behaalde de graad van baccalaurius in de filosofie aan de Universiteit van Valencia op de vierde Augustus 1900, toen hij pas twintig jaar oud was, waarop hij onmddellijk begon op te treden als leraar bij het middelbaar onderwijs aan het Colegio Don Bosco te Valencia, van September 1900 tot Juli 1911.

In Juni 1912 werd hij benoemd tot pastoor van de gemeente Naguanagua, alwaar hij een avondschool oprichtte voor jongens, welke school verheven werd tot de rang van Gouvernementsschool onder directeurschap van de Heer Emilio Fernandez. In dezelfde gemeente bekleedde Pater John het ambt van schoolopziener voor het Openbaar Onderwijs.

In 1927 werd hij benoemd tot leraar met de graad van Baccalaureus aan het Colegio Lourdes te Valencia, welk ambt hij heeft uitgeoefend tot het jaar 1938, waarin hij belast werd met het onderwijs aan een normaalschool.

In 1936 werd te Valencia gesticht het Liceo Pedro Gual, waarvan Pater Schoonewolf een der eerste leraren werd, wat hij tot nu toe heeft volgehouden, evenals het leraarsambt aan het Colegio Federal voor handel en levende talen, sinds Januari 1941.

Na zijn priesterwijding op 8 September 1904 werd Pater Schoonewolf benoemd tot aalmoezenier aan het Burger Gasthuis te Valencia tot 1911; daarna was hij secretaris de Bisschop van Calabozo van 1911 tot 1912, waarop hij benoemd werd tot pastoor te Naguanagua tot 1923 Na 1923 was pater Schoonewolf wederom aalmoezenier van het Burger Gasthuis tot heden.

Gedurende zijn pastoorschap te Naguanagua was de Pater tegelijk nog hulppastoor van San Diego en van los Guayos tot het jaar 1935. Daar tussen door was hij nog Redacteur en administrateur van de krant El Observador van Valencia voor de tijd van twee jaar en van het Kerkelijk en Diocesaan Bulletin van Valencia gedurende elf jaar. Bovendien redigeerde hij het kerkelijk jaarboekje van het diocees van Valencia van 1923 af tot nu toe en was ruim twintig jaar ceremoniemeester bij alle liturgische plechtigheden in de kathedrade kerk van Valencia.

Pater Schoonewolf was zonder enige overdrijving een man van enorme activiteit en onmetelijke verdienste, een man waar zijn geboorteland met recht trots op mag zijn als op weinig andere en die door Venezuela, zijn tweede vaderland, wel geëerd mag worden als een van de verdienstelijkste arbeiders aan het algemeen welzijn gedurende de laatste halve eeuw.

M. D. Latour O.P.

---

de Bovenwinders niet te stemmen voor deze plannen, daar dit betekent het bestendigen en mede helpen bevorderen van de corruptie. En wanneer tegenstemmen in verband met gemaakte politieke partij afspraken niet mogelijk is, dan het voorbeeld te volgen van de heer Daal, die afwezig was, omtrent hij niet wenste mede te werken. Een mededeling, die door de feiten ontzenuwd werd, daar de heer Daal later verscheen en rustig voost voorstemde.

Mr. I. C. Debrot liet een waarschuwend geluid horen, zonder enig ophef trachtte hij de staten tot bezinning te brengen. Voor een uitvoerig verslag verwijzen wij elders in dit blad.

De heer *G. Amelink* deelde mede, dat zijn standpunt bekend was. De afbouw van de haven vond hij noodzakelijk, doch alleen had hij bezwaren tegen de voorgestelde financiëring. De clausule om een en ander terug te betalen, bev'el hem naar matig en kwalificeerde hij als een manoeuvre van Henny Eman om zijn Curaçaose vrienden te behagen.

Spr. meende te moeten ontkennen, dat de gevolgde methode de juiste was, daar Aruba later nimmer zou goedkeuren wat men thans wenste voor te stellen. De factor van het overschrijven van schulden, welke het gevolg kan zijn van het lenen ten laste van de Nederlandse Antillen om dit straks weer terug te betalen ten laste van de Arubaanse begroting noemde spr. een onzedelijk standpunt. Wijzende op het feit, dat volgens de commissie Plantz Aruba en Curaçao, voor wat de betalingsbalansen betreft, zich verhouden als 2: 3, waarbij Aruba dus 2/5 deel in de algemene kosten bijdraagt en aantonende, dat Aruba meer dan de helft betaald, maar minder dan de helft heeft gekregen, kwam hij tot een tekort van f 1.000.000.— ten nadele van Aruba, mede in verband met het feit, dat de domeingronden door de eilanden niet als inbreng mag worden gerekend en Aruba ook daardoor ongunstiger kwam te verkeren dan Curaçao. Hij stelde derhalve voor, die f 1.000.000.— door Curaçao te laten betalen, zodra de afscheiding tot stand zou zijn gebracht.

Henny Eman vergeleek zijn opposanten met bloeddorstige tijgers in schaapsvachten, het feit dat Gerharts een lasteraar en een lastig mens was, stond bij hem bij voorbaat vast en wat het aannemen van steekpenningen betreft, wel, dat is normaal. Het is een gewone provisie, die de agent krijgt voor het leveren van materiaal enz. aan de bouwmaatschappijen. Voorts verklaarde hij namens het bestuur gemachtigd te zijn te verklaren, dat het bestuur geen bezwaren had tegen de verdere afbouw, daar hij juist die ochtend een onderhoud heeft gehad met het kabinet. Een verklaring, die wel enig ongeloof sorteerde op de gezichten van zijn toehoorders. Dat hij geld ontvangen had op Aruba, o.a. door intekenlijsten, waarop bedragen werden verzameld, vond hij nodig, daar hij geen geld had om het programma voor sociale en politieke culturele opheffing van Aruba te betalen. De afscheidingsbeweging had hem veel geld gekost, ook om de huidige voorzitter in de Staten te kunnen krijgen. Hij wees op de royale medewerking van Aruba, wanneer er plannen aan bod kwamen voor de andere eilanden, aanvoerende, dat wanneer Bonaire een stijger nodig had, hij zich daartegen ook niet zou verzetten.

De haven van Aruba was een cosmopolitische haven, daar deze ook bestemd was voor de daar wonende Curaçaoënaars, Surinamers enz.

De heer *Plantz* protesteerde fel tegen de beschuldigingen van Kroon, als zouden zijn politieke vrienden zich bezig houden met het bestendigen van corruptie. Als de heer Kroon zulke boute beweringen durft te doen, aldus meende spr., dan moet hij dat ook kunnen bewijzen, zo niet, dan vand hij die opmerking in hoge mate ongepast.

De heer *Kroon* bleef bij zijn beschuldigingen zich beroepende op „El Regulador". Hij vroeg zich af of de heer Eman wel gemachtigd namens het CAB te spreken, hij geloofde het in elk geval niet. Hij kon eenvoudig niet aannemen, dat het bestuur — zonder de Staten daarin te erkennen — zo snel van mening veranderd zou zijn, hierop deelde de heer *Gerharts* mede, dat de voorzitter dan een fout gemaakt heeft de heer Eman als gevolmachtigde van het bestuur niet te hebben welkom geheten. Ook de heer Gerharts persisteerde op hetgeen hij reeds naar voren had gebracht. Voorts wenste hij te weten, waar de in December 1946 voorgestelde vingerpier van Aruba is gebleven.

Hierna viel *Eman* uit in een heftige aanval tegen de voorzitter, die hij uit de Staten zou werken zodra hij aan contanten kwam en antwoordde, dat hij geen gronden meer had doch alles had overgedragen aan Curiel, Maduro en anderen. *Kroon* zag enig verband in die genoemde namen en het request, dat Henny Eman tijdens de vorige vergadering had voorgedragen toen de havenkwestie er doorgedrukt moest worden, waarop onder hilariteit *Henny Eman* meedeelde dat hij niet alleen Maduro en Curiel op zijn lijst had staan, maar ook anderen, zoals Salas, Aruba Trading en tal van anderen. „Die haven is voor jullie Curaçaoënaars", riep Henny hartstochtelijk uit.

Amelink wilde hierop weten of er enig verband bestond tussen de Aruba Trading en het tekenen op de politieke partij lijsten van Henny Eman's AVP. De gelden van de UNA worden opgebracht uit vrijwillige bijdragen van de leden, doch hoe dat geregeld was bij andere partijen wist hij niet. Wel wilde hij weten hoe groot die bedragen zijn, welke op die lijsten zijn geplaatst.

Mr. Henriquez sprak een waar woord, toen hij opmerkte dat de vroegere partijvrienden van Henny toch ook bekend moesten zijn met die beweringen, die wel beweerd werden, maar die toch nimmer bewezen zijn. *Henny Eman* beweerde dat de „separacion" ruim f 140.000 gekost had, de lijsten waren in orde, daar die door de gezaghebber waren afgestempeld. Wat veel geld gekost had was de statendelegatie, die ter RTC toog en waarbij de heer E. Jonckheer en zijn vrienden alleen al op een avond f 500.— aan champagne hadden verteerd. Gerharts kwam weer uit de hoek met de opmerking waarom Henny Eman het antwoord is schuldig gebleven op het havenschandaal, waarover dr. da Costa Gomez reeds in 1946 sprak waarbij *Jonckheer* uitdrukkelijk verklaarde, dat in de goede oude tijd, toen Henny en zijn fractie nog een waren, de gronden van Henny Eman ver buiten de haven lagen en geen onderdeel uitmaakten van de havenpolitiek. Doch nu de havenplannen door de initiatiefnemer Eman telkens werden gewijzigd in lode muren, bassin, ja, nu zijn die gronden actueel doch in het verleden had hij daarvoor gewaarschuwd. En wat de RTC betreft ...... wel, hij had andere ervaringen opgedaan, waarbij juist Henny Emans zoon, Shon A, — zijn belangen te bepleiten — in „The House of Lords" noenmalen aanrichtte om de mensen in Nederland maar willig te stemmen.

UNA's fractie-voorzitter Felipe Tromp verklaarde kort en bondig, dat hij zijn stem niet aan dit ontwerp kon geven, omdat hij zich zou verzetten tegen het terugbetalen ener lening.

Weer kwam *mr. Henriquez* nog eens terug op het feit, dat Yrausquin dit toch ook had kunnen weten en het vreemd aandeed dat Henny Eman, nu hij is samen gaan werken met de partij van dr. da Costa Gomez, die de heer Yrausquin nu eenmaal niet zinde, ineens met deze bezwaren voor de dag treedt. Een opmerking, die volkomen terecht was. Voorts drukte mr. Henriquez zijn leed er over uit, dat in de debatten de namen zijn genoemd van enkele firma's, die met wie hij door familiebanden was verbonden. Hij zou zich bij de stemming onttrekken teneinde niet het risico te lopen mede betrokken te worden in de vuige insinuaties.

Er ontstond tussen Braam en mr. Henriquez een debat over het feit, dat de heer Braam geen garanies zag in deze terugbetaling, waarop mr. Henriquez verklaarde, dat een en ander toch in de wet geregeld wordt. Zo de wet straks niet wordt nageleefd, kan men toch moeilijk di college in de schoenen schuiven dat zij het wetsvoorstel indient. Toen de heer Gerharts Henny voorstelde uiteen te zetten of deze behandeling niet in strijd zou zijn me de saatsregeling, bleef Henny betekenisvol het antwoord schuldig.

Kroon wenste te weten of het fatsoenlijk te noemen was, wanneer Henny Eman zijn eigen voorstel zou ondersteunen, waarna in vruchteloos debat eindelijk het ontwerp in stemming werd gebracht.

De Democraten vroegen bij elk artikel hoofdelijke stemming aan. De heer Jonckheer motiveerde dit weer omdat hij wilde laten horen wie voor de lening zou stemmen. Hij verweet zelfs de N.V.P. dat zij voor belastingverhoging hadden gestemd en op hun vergaderingen hadden verteld dat zij voor verlaging hadden gestemd.

De heer Amelink deed hierna een felle aanval op de Democraten, hij ontkende niet het recht om bij elk artikel hoofdelijke semming aan te vragen maar hij noemde de motivering van de heer Jonckheer zeer onparlementair.

Dezelfde tactiek was gevolgd bij de belastingwetten maar zo zeide de heer Amelink dat dit toch niet wegnam *dat het de Democraen waren geweest die tegen het Amendement van de spreker hadden gestemd waarbij 11000 gezinnen met inkomens van f 3000 —— f 5000 belasting verlaging hadden gekregen.*

Alle artikelen en overweging, opschrift werden met 10-9 stemmen aangenomen. Vóór was de NVP-AVP coalitie, tegen de UNA, KVP, en Croes met Yrausquin, terwijl dr. Dussenbroek niet aanwezig was en mr. Henriquez zich van stemming onthield. Hieran nam mr. I. C. Debrot stelling tegen de steekpenningen.

De geuite aantijgingen raakten de eer en goede naam van een lid van dit College, aldus spr. en de eer en goede naam van de Nederlandse Antillen zelf en van het Koninkrijk, waarvan de Antillen een deel uitmaken.

Het is immers het gouvernement van de Antillen dat een lening sluit en het is het gouvernement van de Antillen, dat met berokken maaschappijen een overeenkomst aangaat.

Spr. verzocht met klem het landsbestuur onverwijld een onderzoek in te stellen naar de waarheid van de geuite beschuldigingen en insinuates. Indien mocht blijken, dat het hier beweerde op waarheid berust — dan mag volgens spr. het Bestuur, dat ziehzelf respecteert, geen enkel overeenkomst aangaan met maatschappijen, die zich voor zulke manipulaties lenen; dan mag het Bestuur met deze geen contract sluiten, daar het anders deelgenoot wordt in een overeenkomst welke gebaseerd is op, en gestimuleerd door verwerpelijke onzedelijke practijken, die een precedent scheppen voor gesanctionneerde corruptie van het ergste soort.

Voor de behandeling diende de heer Gerhars een amendement in, dat als volgt luidde:

Van de ten behoeve van het in artikel 1 bedoelde werk te betalen aanneemsom, mag elk lid van de Staten van de Ned. Antillen, aan wie zulks wordt aangeboden, een commissie in ontvangst nemen ten bedrage van vijf ten honderd.

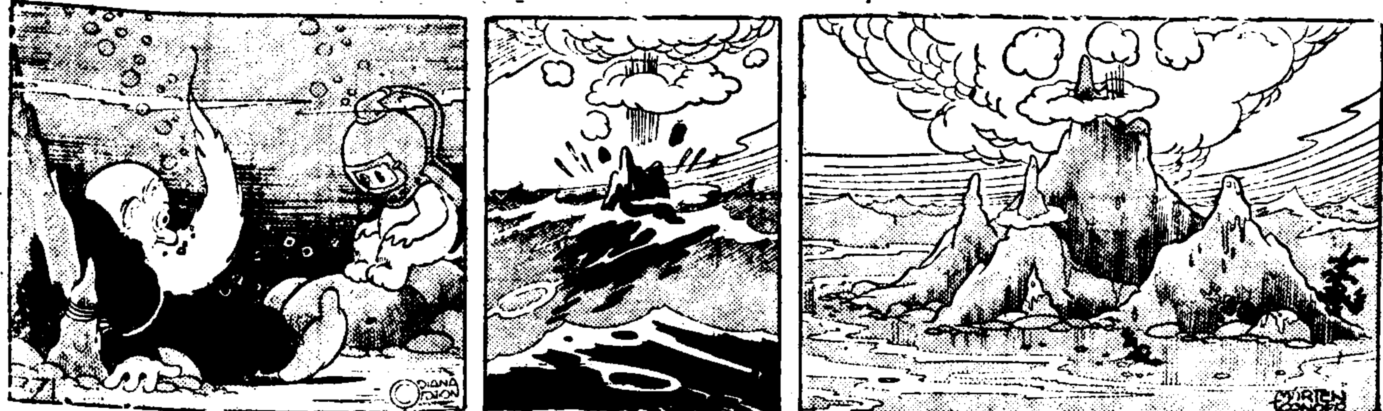
Spr. trok dit amendement later in, aanvoerende dat dit slechts een uiterlijke manifestatie was om zijn minachting voor deze gang van zaken te tonen.

Hierna kwam de motie Braam aan de orde, voor de tekst waarvan wij elders in dit blad verwijzen. De lezers vergeve ons dat wij ons onthouden van een nadere vermelding van het onsmakelijke gedoe, dat zich hierna afspeelde en waarin het gehele statencollege tot het toppunt van haar seniele aftakeling geraakte. De beschuldigingen over en weer, waarbij de naam werd verbonden van de voorzitter van ons statencollege, een der Statenleden zelf en tal van gerenommeerde Curaçaose en Arubaanse zaken, firma's in dit vuige politieke slijk werden gesleurd, laten wij voor wat zij zijn. Een mens, die zich respecteert, houdt verre van zich deze onwelriekende practijken, ons blad zeker voelt zich niet geroepen om onze politieke armoede en gebrek aan besef van enige parlementaire normen zo breed uit naar buiten aan de lijn te hangen. Daarom waren wij blij, dat om kwart voor twee de waarnemend voorzitter, de heer Voges, die de plaats van Yrausquin had ingenomen, teneinde hem in staat te stellen zich te verdedigen, de vergadering sloot. Blij, omdat wij anders niet geweten zouden hebben wat de rondvraag ons nog voor verfrissende onthullingen zou hebben gebracht.

INKOMENS EN BELASTINGEN

Engeland telt nog maar 54 millionnairs. De Britse belastingen beschouwen iemand als millionair, indien hij een jaarlijks inkomen heeft van één millioen gulden of meer. Slechts 70 mensen hebben een netto-inkomen van meer dan 60.000 gulden. Van de 21 millioen Britten, die inkomstenbelasting betalen, verdienen er 18.375.000 minder dan 5000 gulden en 2.030.000 hadden na betaling van hun belastingpenningen, minder dan 1500 gulden over.

540 Tom Poes en de zeebodem schat

Hocus Pas was er werkelijk heel erg naar aan e. Het water liep zijn mond en zijn neus binnen n hij stikte haast van benauwdheid.

— Als hij nu niet vlug zijn toverspreuk zegt, oet ik hem losmaken en boven water trekken! acht Tom Poes. — Dan is alles voor niets geest .... en ik geloof trouwens zelf niet, dat dat doen kan, want er zit haast helemaal geen ucht meer in mijn cylinder! Ik zal ......

Op dat moment opende Hocus Pas zijn mond. ijn ogen puilden uit en zijn laatste adem kwam n luchtbelletjes uit zijn keel.

— Blob, blob. — Akwa ..!.... desperata ...... blob, blob .. . . rochelde hij. — Pera .... hoepla ...... blub ...... blobberdeblob ......

Toen deed hij zijn ogen dicht en zijn mond sloot zich met een klap. Maar het was genoeg geweest. Uit het binnenste van de berg kwam 'n hol gedreun; de top scheurde en terwijl de golven woest en hoog werden, spoten er dikke rookwolken omhoog. En daarna begon het eiland uit de golven te rijzen; eerst langzaam, maar toen steeds vlugger. Het was een vreemd gezicht, dat eiland, dat helemaal begroeid was met koralen, uit de zee te zien komen ......

cheson zet de Amerikaanse politiek in Azie uiteen

ietanker ramt duikboot in de monding van de Theems

ACHESON OVER AZIE

Vashington. — Dean Ache-, de Amerikaanse minister buitenlandse zaken, heeft een lunch van de National ss Club alhier voor het eerst de oorlog als zodanig volle- de Amerikaanse betrekkin- met Azië uiteengezet. Men rkt op, dat Acheson behoedm enkele concrete voorstel- gedaan heeft als basis voor toekomstig Amerikaans opden, te weten: 1. onmiddele verdediging van de Aleoe-, Japan, de Rioe-Kioe-eilan- en de Philippijnen door de erikaanse militaire macht, lien deze gebieden worden ngevallen; 2. verdediging van onafhankelijk Aziatische sta- overeenkomstig de verplichgen van de Handvest der N. en hulp aan de regeringen er staten, indien zij daarom zoeken, tegen het doordrin- en overheersen der commu ten; 3. economische en techche hulp bij de ontwikkeling de hulpbronnen en de beaamheid in de vrije en onafkelijke Aziatische staten; 4. beroep op de nationalistie krachten in Azië tegen het vjet - Russische imperialisme communisme; 5. opnieuw bestiging van Amerika's tradinele politiek van eerbiediging de territoriale intregriteit n China van de zijde van alle dere staten en verzet tegen Sovjet-Russische naasting de Noordelijke gebieden dit land. *Volgens Acheson de Sovjet-Unie bezig de ordelijke provincies van Chi- los te maken en bij de Soet-Unie te voegen.* Later heeft t ministerie een verklaring tgegeven, waarin duidelijk geaakt wordt, dat Acheson met „Noordelijke provincies" beelde de gebieden Mandsjoee, Sinkiang en Binnen- en iten-Mongolië. Naar aanleing van de communistische erwinningen in China zeide cheson, dat het Chinese volk oplossing van zijn probleem f in handen genomen heeft en n steun aan het nationalistie bewind heeft onttrokken. ver Indonesië zei Acheson, aar is een groot succes geoogst. Wij zijn bereid alle hulp te geven, die wij kunnen.

In republikeinse Congreskringen noemt men Achesons overzicht van de Amerikaanse politiek in het Verre Oosten negatief en als een verontschuldiging, dat er nu niets gedaan wordt. De „New York Times" schrijft in een hoofdartikel, dat Acheson de vinger precies op de belangrijkste fase van de communistische opmarsch in Oost-Azië heeft gelegd. Achesons verklaring, dat de Sovjet-Unie bezig is de Noordelijke gebieden van China los te maken en bij de Sovjet-Unie te voegen, noemde het blad de meest ondubbelzinnige beschuldiging tegen de Sovjet-Unie in dit opzicht, die ooit van gezaghebbende zijde is geuit.

TANKER VAART DUIKBOOT AAN.

Londen. — A.N.P. en Reuter melden: De Britse duikboot „Truculent" is na een aanvaring met een 630 ton groot Zweeds tankschip in de monding van de Theems gezonken. Er waren 76 man aan boord, van wie 6 officieren, 52 manschappen en 18 technici van de marinestaf. Er zijn thans 15 man gered. Men heeft drie lijken geborgen. De aanvaring geschiedde in de mist, doch de kapitein van de tankboot, de „Devina", verklaarde, dat het helder weer was, doch donker. De „Devina" was met het oog op ijsgang voorzien van zware platen aan de boeg.

Na de aanvaring was het schip stuurloos en later liep het vast. Het had in totaal 10 overlevenden van de duikboot aan boord. De „Almdijk" van de Holland-Amerikalijn meldde aanvankelijk het ongeluk; dit schip had vijf overlevenden opgepikt. De mangaten werden onmiddellijk gesloten. Een marine-officier verklaarde goede hoop te hebben, dat de resterende 60 man een grote kans op redding hebben, daar er genoeg zuurstof en reddingsmateriaal aan boord is. De duikboot is uitgerust met een Schnorkel-apparaat, waardoor ook onder water zuurstof kan worden verkregen. De manschappen wachtten waarschijnlijk met de ontsnappingspoging tot het licht zou zijn.

Later werd een boei opgevangen van de manschappen, waarin verklaard werd, dat onder water aan boord alles wel was. Men zal pogen de duikboot te lichten.

In de nabijheid van de plaats van het ongeluk zijn thans ongeveer 50 schepen op zoek naar eventuele ronddobberende overlevenden. De kapitein van de duikboot behoort tot de geredden.

Inmiddels wordt gemeld, dat de „Devina" weer vlot is gesleept. De geredden bevinden zich in het ziekenhuis; daar zij lijden aan uitputting. De kapitein van de duikboot, Bowes, is naar de marinehaven Chatham gegaan om te helpen bij het redden van zijn bemanning.

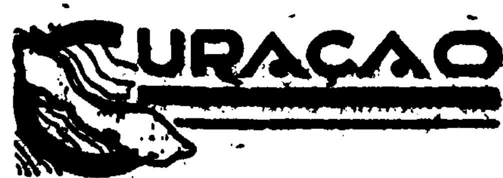
De kapitein van de „Devina", Hommerberg, verklaarde in een interview, dat de duikboot aan de oppervlakte voer, toen de aanvaring geschiedde. De „Devina" was vier uur blijven zoeken. Onmiddellijk werd een sloep overboord gezet en werden touwen uitgegooid voor de mannen in het water. Na een kop koffie te hebben gekregen werden de overlevenden later naar een motortorpedoboot gebracht. Aan de wand van de „Devina" heeft zich een 4½ meter lang stuk metaal van de „Truculent" vastgezet. Men nam de duikboot voor de botsing waar en gaf een waarschuwingssein. De botsing deed het schip van voor- tot achtersteven schudden. De „Devina" had een loods aan boord. Langs de oevers stromen vele toeschouwers samen, o.m. verwanten van de geredden en van de in hermetisch gesloten ruimten opgesloten mannen in de „Truculent."

EINDELIJK DAN

Naar aanleiding van de vragen van het Una Statenlid Amelink aangaande de Electriciteits voorziening op Aruba kunnen wij mededelen dat in de openbare vergadering van gisteravond een brief van de gouverneur is voorgelezen als antwoord van de bewuste brief van 27 December met het groot nieuws dat het Bestuur thans overweegt de concessie aan de N.V. Nederlands Ind. Gas. Mij. te verlenen.

Uiteindelijk heeft dan het bestuur ingezien dat de concessie *niet* aan „Electra" gegeven kan worden.

DE DIFTERIE

De mogelijkheid dat ook kop klassen van onderwijs verstoken zullen worden, in verband met de heersende difterie, is niet denkbeeldig.

Teneinde de geruchten welke in de stad met betrekking tot bovenstaande rondgaan, te kunnen ontzenuwen, hebben wij ons in verbinding gesteld met de directeur van Openbare Gezondheidsdienst die ons hedenmiddag — na het verschijnen van ons blad — een definitief antwoord zal geven, wat wij dan morgen zullen bekend maken.

DE INENTINGEN TEGEN DIFTERIE EN TETANUS

(III)

Hoeveel injecties?

Er zijn langzamerhand heel wat kinderen ingeënt tegen difterie en tetanus. Waarom óók tegen tetanus? Omdat deze gevaarlijke ziekte op Curaçao ook nu en dan voorkomt en het dus wel de moeite waard is tegen tetanus te vaccineren.

Het kind krijgt bij de inenting een inspuiting van het gecombineerde vaccin. Na drie weken krijgt het kind een tweede injectie. *Eén inspuiting is niet voldoende;* tenzij het kind reeds vroeger tegen difterie en tetanus is ingeënt, maar dit moet U aan de dokter vragen.

Het bovenstaande geldt voor het vaccin, dat thans wordt gebruikt bij de kosteloze inentingen door het Gouvernement. Er zijn natuurlijk ook andere vaccins b.v. die tegen difterie, tetanus en kinkhoest en waarbij drie keren wordt ingespoten. Wij laten deze en andere mogelijkheden hier buiten beschouwing.

De dokter die het kind inent zal U precies zeggen op welke dag het kind terug moeten komen voor de volgende inspuiting. *Houd U nauwkeurig aan deze afspraak! Kom niet op een andere dag en blijf niet weg voor de volgende injectie.* Door de raad van Uw dokter precies op te volgen beschermt U Uw kind het beste en geeft U Uzelf en andere ouder de minste moeite.

Let op alle bekendmakingen van de Openbare Gezondheidsdienst.

FILMVOORSTELLING

In de Club Suriname is er heden avond een filmvoorstelling vanwege het departement van Onderwijs. De aanvang is gesteld op 8 uur.

BEGRAFENIS PADRE JOHN SCHOONEWOLF

Gistermiddag arriveerde tegen 5 uur op Hato het speciaal gecharterde vliegtuig van de aero postale van Venezuela met het stoffelijk overschot van Padre John Schoonewolf, die gisteren in Valencia was overleden. Vele personen uit onze samenleving waren op Hato aanwezig en volgden de lijkstoet naar de kerk van Pietermaai — Wij zagen Pastoor de Haas als vertegenwoordiger van de H. E. P. Vicaris Gallé — Het was zes uur toen klokgelui hier de aankomst van de droeve stoet aankondigde. De kerk was overvol met gelovigen. Vrienden en kennissen waren van alle parochies van ons eiland naar Pietermaai gekomen om de algemeen bekende Padre de laatste eer te bewijzen. Z. H. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt zong de plechtige Respons, daarbij geassisteerd door de H. E. Pater Vicaris Gallé, Pastoor v.d. Looy en de wnd. secretaris Pater Lr. Willers. De paters van alle parochies van ons eiland waren in de kerk aanwezig en zongen de liturgische doden gezangen.

Nadat deze plechtigheid in de kerk geeindigd was, vormde zich een grote stoet, die zich langzaam naar het Katholieke Kerkhof begaf.

Vele mensen stonden langs de weg en brachten een laatste groet aan de dierbare afgestorvene.

De bijzetting op het kerkhof van Pietermaai geschiedde in het familiegraf.

Namens de familie bedankte de pastoor van Pietermaai voor de grote eer aan de beminde overledene bewezen en bad toen met alle aanwezigen voor zijn zielen rust.

De Heer en Mevrouw

E. J. M. Josefa-Hernandez

geven met blijdschap en dankbaarheid aan God kennis van de geboorte van hun zoon

Richard Edelmiro

Curacao, 12-1-'50—Sta. Helena 69

HET KOMENDE PRINSELIJK BEZOEK

Bij de komst van de Prins, moet Curaçao er goed uitzien en wij zijn blij dat daarom verschillende wegen als de weg naar Hato en Westpunt weer eens een goede beurt krijgen.

Gelukkig dat de kuilen gedicht worden.

En wat de feestverlichting en versiering betreft, kunnen wij de volgende instellingen en particulieren nog aan de reeds eerder gepubliceerde initiatiefnemers toevoegen.

Het Militar Tehuis op Pietermaai en het R.K. Zeemanshuis op de Rouvilleweg krijgen beiden een feestverlichting.

Ook Spritzer en Führmann liet reeds een feestverlichting aanbrengen.

HOE WARM HET WAS

De max. temp. van gisteren was 28,3° C (84° F) terwijl de min. temp. 23° C (73,4° F) bedroeg.

De neerslag was 1 m.m.

DE POSITIE VAN HET SMALDEEL

Op Donderdag middag 12 uur was de positie van het smaldeel „Antillen" 25° 20 minuten noord en 46° 54 minuten west.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

12 Januari

Aggersborg: van Pt. Cabello naar New York; *Khouribga:* naar Marseille; *Saint Marcorif:* van Cristobal; *Flevo:* naar La Guaira.

UIT HET DAGBOEK DER VERKEERSPOLITIE

Op de Schottegatweg Noord vonden er gisteren 2 lichte aanrijdingen plaats met een totale schade van fl 55.—.

HATO BOEK POST RECORD

In de afgelopen maand werden op Hato 7.431 stukken ter post bezorgd. Dit cijfer is een record sedert de in gebruik stelling van dit kantoor.

J.P.F.-NIEUWS

Het bestuur deelde ons het volgende mede:

Van de Oranje - vereniging werd een verzoek ontvangen aan de Fakkeloptocht deel te nemen, hetgeen wij volgaarne geaccepteerd hebben.

Uiteraard zullen de sportorganisaties Transvaal, Thesos, Athene en de verenigingen in Surinamedorp ook aan deze optocht deelnemen. Het Bestuur heeft het daarom raadzaam geoordeeld de JPF-leden, die tevens lid zijn van deze organisaties te adviseren liever in deze verenigingen mede te lopen, omdat zij dan geuniformeerd aan de optocht kunnen deelnemen, wat een fleuriger beeld geeft.

Aan de kotto-missie wordt het verzoek gedaan in nationale klederdracht aan de optocht deel te nemen. De JPF-leden, die buiten het verband van de genoemde verenigingen ook willen meelopen, kunnen zich dan bij deze katto-missies aansluiten, als een Surinaamse omlijsting van deze groep. Teneinde een aaneengesloten geheel te verkrijgen om redenen, die straks vermeld worden, verzoeken wij de hogergenoemde organisaties zich eveneens bij de stoet kottomissies aan te sluiten.

Er zal daarom een half uur voor de aanvang verzameld worden aan de weg naar berg Altena, omgeving Julianaplein, ongeveer voor de woning van Dr. Chateau.

Aangezien op dezelfde dag de interim-regeling voor Suriname in werking treedt, heeft het Bestuur besloten die avond tevens een samenkomst voor de leden te beleggen in de JPF-club, teneinde ons te bezinnen op dit grootse gebeuren. Teneinde de fakkeloptocht niet in de war te sturen zal deze samenkomst aanvangen om *kwart over negen,* zodat de fakkeloptochtgangers bij de Club kunnen afzwaaien en dan naar binnen kunnen gaan, wat dan ca. 9 uur zal plaatsvinden.

Deze samenkomst zal een ernstig karakter dragen; enkele sprekers zullen diverse aspecten nader belichten, waarna tenslotte afscheid genomen zal worden van onze Penningmeester, de heer E. Ch. Venghaus, die over enkele weken naar Nederland vertrekt.

Tenslotte zij medegedeeld dat de grote zaal op 18 Januari is afgestaan aan de Wijk Marchena, die van de heer Venghaus, Voorzitter dier wijk afscheid neemt en het terras op 19 Januari is afgestaan aan Unisa, voor een afscheidsavond, aangezien de heer Venghaus Penningmeester van deze vereniging was.

Wij betreuren het vertrek van onze actieve Penningmeester, maar wensen hem het beste toe in zijn nieuwe werkkring in Nederland, de hoop uitsprekend dat dit vertrek de band met JPF niet zal verbreken.

ONS KONINKRIJK

EMIGRATIE PER VLIEGTUIG.

's-Gravenhage. — Met ingang van 31 Januari zullen er speciale vliegtuigen van de KLM naar Canada vliegen, waarbij 500 plaatsen ten behoeve van emigranten beschikbaar worden gesteld.

OPBRENGST LIMBURGSE MIJNEN.

Heerlen. — Officieel werd hier bekend gemaakt, dat de totale steenkoolopbrengst in de Limburgse mijnen in 1949 11.704.963 ton bedroeg. Dit is bijna 700.000 ton meer dan in 1948, toen de opbrengst 11.032.326 ton bedroeg. 'De productie in 1949 betekent een record voor na de oorlog.

SUKARNO NAAR SURABAJA.

Surabaja. — President Sukarno zal 15 Januari een officieel bezoek brengen als opperbevelhebber van de strijdkrachten der R.I.S. aldus verneemt Aneta vandaag. De president zal de marine-etablissementen in Surabaja bezoeken en de korvetten, die onlangs door de Nederlandse marine aan de R.I.S. zijn overgedragen inspecteren. 's Middags zal hij op een massa-bijeenkomst een toespraak houden, waarna hij een bezoek zal brengen aan zijn moeder in Blitar. Hij keert de volgende dag naar Surabaja terug.

NEDERLAND — TSJECHOSLOWAKIJE.

's-Gravenhage. — De regering heeft gisteren bekend gemaakt dat ondanks „de herhaalde en urgente stappen" die door de Nederlandse legatie bij de regering van Tsjechoslowakije zijn genomen, men tot dit ogenblik geen inlichtingen heeft verkregen waarom de heer J. A. Louwers vertegenwoordiger in Praag van de Alg. Kunstzijde Unie, 13 Dec. j.l. in Praag in hechtenis is genomen.

Evenmin is het verzoek van de Nederlandse legatie om zich in verbinding te stellen met de heer Louwers, ingewilligd.

Het communiqué verklaart dat de Nederlandse regering „oprecht betreurt het feit te moeten vaststellen dat de regering van Tsjechoslowakije de in dit opzicht onder beschaafde naties gebruikelijke regels niet in acht neemt". „Aangezien de Nederlandse regering wordt verhinderd aan Nederlandse onderdanen in Tsjechoslowakije normale diplomatieke en consulaire bijstand te verlenen" worden de Nederlandse onderdanen die voornemens zijn naar Tsjechoslowakije te gaan „ernstig aangeraden" het geval Louwers voor ogen te houden.

Het communiqué zegt voorts dat de Tsjechische gezant in den Haag, dr. J. Martinie van het standpunt van de Nederlandse regering in dezen op de hoogte is gesteld.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Zwarte kunst" 19 en 21.30 uur.

CINELANDIA: „Mighty Joe Young" 19 en 21 uur.

ROXY: „Portrait of Jennie" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: **De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door:** *Botica Popular*, Columbusstr. 15, tel. 1269 en *Botica Americana*, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

WIT-GELE KRUIS: **De nacht dienst der verpleegsters wordt** waargenomen door *Zuster De* Lannoy, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 0700 — 1900.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland en Suriname is tot Zaterdagmiddag 16.00 uur. (Op Hato tot 18.30 uur.)

CUROM.

Vrijdag: 18.30 Uitzending voor de rijpere jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 .. Howard Hanson; 20.00 Nieuws; 20.15 Onder Hollandse vlag; 20.30 Zuigelingenzorg; 20.45 Trio Tropical Soul met zang van Chichi Curiel; 20.30 Actuele causerie; 21.35 Variété; 21.55 Nieuws en sluiting.

A.V.R.O.S. (19 meter).

Vrijdag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de jarigen; **17.15 Naar bed, zei Dutmetot;** 17.25 Omroep-advertenties; 17.45 Ouverture Benvenuto Cellini Adagietto; 18.15 Comité Christelijke Kerken; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.05 Hindostaanse uitzending; 20.05 V.I.P.; 20.20 U vraagt, de Avros draait; 20.35 Surinaamse Slagzinnen; 20.40 U vraagt, de Avros draait; 20.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25.57 - 31.28

Vrijdag: 19.00 Nieuws; 19.18 Buitenlands weekoverzicht; 19.30 Muziek op het Muiderslot; 20.00 Nieuws; 20.06 *Iets over de muziek van de Bosnegers, geillustreerd met originele opnemen uit het binnenland van Suriname, door Dr. R. van Lier;* 20.20 Franse chansons 20.40 Gronings schetsje; 20.45 Persoverkest; 21.06 Financieel Economizicht; 20.54 Malando en zijn orsche rubriek; 21.18 Avondwijding; 21.23 Nieuws en sluiting.

SYNAGOGEDIENSTE: Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat: Vrijdag, 13 Januari te 18 uur Sjabbat-avonddienst — Na afloop Sabbatwijding in de Vergaderzaal.

Zaterdag, 14 Januari te 20.30 uur Sjabbat-ochtenddienst — Schriftlezing: Exodus 1 tot en met 6: 1 — Gebed voor het komende Nieuwe maansfeest. 's Middags wegens heersende epidemie geen kinderbijeenkomst. te 18 uur Avondgebed.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur J. W. de Vries, tel. 353.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Mauritslaan 4, tel. 417.

Materialen Afdeling: R. A. Schaafsma, Ficusweg 19, J.D., tel. 720.

C.S.M.

Rederij: N. H. L. v/d Harst, tel. 690.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 458/ 551; 23 — 8 C. Alblas, tel. 455.

Dok Afdeling: J. P. Marcussen.

Prot. Gem. Emmastad: Vrijdag, 13 Januari 20.15 uur Bijbellezing in de consistoriekamer. Begonnen wordt met de behandeling van het boek van de profeet Amos.

Zondag, 15 Januari 9.30 uur Kerkdienst in de Emmakerk. Voorganger s. C. Th. Steenstra. Dr. J. Eykman Jeugdbibliotheek — Uitlenen van boeken iedere Donderdag van 17 — 18 uur.

Geneeskundige dienst:

14/1 (12.30) — 16/1 (7.30): Dr. A. B. Gomperts, tel 820, b.g.g. tel. 289.

ZANGERSAFSCHEID OP GROOT KWARTIER.

Het Ned. mannenkoor Laus Deo et Marieae heeft Dinsdagavond afscheid genomen van haar bestuurslid, de heer Beyers-bergen v. Henegouwen, die met pensioen naar Nederland terugkeert. Zowel Pastoor Brenneker als de heer A. M. Smit spraken woorden van waardering en dank om het vele dat de Heer B. van Henegouwen voor het zangkoor gedaan heeft. In het bijzonder prees de heer Smit het doorzettingsvermogen en het trouw opkomen van de scheidende zanger.

Als aandenken werd de heer B. v. Henegouwen een fraai uitgevoerd reisklokje aangeboden. Voor allen had de heer B. v. Henegouwen een bijzonder woord van dank toen het slot van de avond gekomen was.

Met film en zang werden enkele genoeglijke uren in aangename stemming doorgebracht. Nader vernemen wij nog dat de familie B. van Henegouwen Zondag morgen a.s. van Hato vertrekt.

De Tijger

2.

In één geval — dat van Swinton — verdween het slachtoffer. Tot nog toe was er in geen geval moord geconstateerd. Brent had enige lichte aanwijzingen vergaard. Deze bewezen, dat de persoon, die zich de Wreker noemde, jong was — in aanmerking nemend zijn lenigheid en zijn stem. Een oude boef, die vijf jaren dwangarbeid gekregen had, zwoer, dat de Wreker een zorgvuldig beschilderd masker droeg, waardoor alleen zijn ogen zichtbaar waren, en dit werd bevestigd door een lombardhouder, die op zijn bed vastgebonden gevonden, en wiens brandkast opengebroken was. Volgens de lombardhouder, leek het gelaat meer op dat van een vrouw, met zachte uitdrukking en lange oogharen. Maar de stem was die van een man — een eigenaardige, doordringende stem, waarin altijd iets van een cynische lach doorklonk.

Voor Brent was de Wreker een ware nachtmerrie — een verbijsterend beeld, dat hem spottend achtervolgde. Zijn chef werd ongeduldig, evenals het publiek, en het feit, dat de slachtoffers over het algemeen hooggeplaatste personen waren, bracht de politie in een moeilijker parket dan ooit. Terwijl Brent het laatste voorval door zijn brein liet gaan, trad zijn collega Fulton het bureau binnen. Inspecteur Fulton was ouder. Hij bezat niet de bijzondere intelligentie van Brent, maar hij kon er zijn langdurige ondervinding tegenover stellen. Fulton kende iedere misdadiger in de wereldstad, hun gewoonten, schuilplaatsen, en wat niet al.

„Een lamme avond!" zeide hij. „Iets te doen?"

Brent perste zijn lippen opeen, en wees op de sigaar, die Sir Henry op tafel had laten liggen. Fulton raapte haar op, en floot.

„Wie heeft deze kleine herinnering ontvangen?"

„Sir Henry Lush."

„Lush — Lush!" O, nu schiet het mij te binnen — de man, die bij dat ongeluk betrokken was. Te vervloekt krenterig om zijn auto te verzekeren, en toen stelde hij een eis tot schadevergoeding in. Zo heeft de Wreker hem zijn aandacht geschonken?"

„Dat schijnt zo."

„Een beetje overstuur nu, hé?"

„Hij leek een beetje — opgewonden. Het vervelende is, dat men menschen als Lush er niet toe kan krijgen, veel van hun verleden te vertellen. Te duister, om in het volle licht gebracht te worden. Dit helpt de Wreker om zijn identiteit te verbergen."

„Slimme duivel! gromde Fulton. „Natuurlijk kan het louter bluf zijn."

„Het kan, maar de Wreker is niet van dat hout gemaakt. Ik geloof, dat hij Sir Henry te pakken zal krijgen, zoals Swinton, ondanks, dat hij hem gewaarschuwd heeft."

„Daar moeten wij een stokje voor steken."

„Ja. Ik ben van plan, Carroll naar het huis te sturen. Wren kan hem aflossen. Gewoonlijk handelt de Wreker snel. God, wat zou ik hem graag te pakken nemen!"

DE WREKER.

Twee dagen later stond Harry Reynolds voor een ezel in zijn atelier, en keek dromerig naar het halfvoltooide beeld van een landschap. Het voldeed hem, omdat hij het zonder model tot stand gebracht had, en op het gelaat die uitdrukking verkregen had, die hij er op wenste.

Hij legde zijn palet en penseel neer, veegde zijn handen aan zijn witte schildersjas af, en stak lui een sigaret op. Het was vier uren in de namiddag, en het werd donker. Door het venster zag hij een glimp van de rivier — een paar pramen, die met de stroom meedreven, zware bomen en een loden lucht. Reynolds had dat toneel tweemaal geschilderd, en er goede prijzen voor gemaakt. Nu deed hij iets waar hij zelf plezier in had. Terwijl hij zat te mijmeren, hoorde hij de telefoonschel gaan, en daarna kwam de bewonderenswaardige Tony het atelier binnen om te zeggen, dat Miss Harmer op weg was, om hem te bezoeken.

„Bedek dat meesterstuk, Tony", teemde Reynolds. „Niet iedereen is het gegeven, hoge kunst te kunnen waarderen. Het is beter om thee te zetten — Chinese."

Tony knikte, en begon onmiddellijk het schilderij te bedekken. Maar hij bleef een ogenblik staan om het te bewonderen. Gedurende de oorlog was hij Reynolds' oppasser geweest, en een bewonderenswaardige ook. Terwijl de meeste officieren van het bataljon van Reynolds leefden op vlees in blik, vond Reynolds altijd een jonge kip, of een grote ommelet voor hem klaar staan. Hij was te bescheiden om te onderzoeken hoe deze verkregen waren. Toen de oorlog geëindigd was, en Reynolds tot het burgerleven terugkeerde, ging Tony met hem mee en zorgde voor het gemak van zijn meester, op dezelfde voet, waarop hij dat gedurende die bloedige jaren in Frankrijk gedaan had. Om half vijf kwam Rose Harmer.

Zij was ongeveer vijf en twintig jaren, een buitengewoon mooi meisje, en een beetje bedorven, omdat haar vader, die een warm vriend van Reynolds' overleden vader geweest was, haar te kwistig van geld voorzag. In tegenstelling met Reynolds, was ze zeer practisch, had iets weg van een snob, en een heleboel van een autocraat, wat nog al vermakelijk was, in aanmerking nemend, dat de oude Harmer zijn leven in de goot begonnen was. Zij gaf Reynolds haar vingertoppen.

„Aan het werk, Harry?"

„Zo'n beetje. Een verschrikkelijke bekentenis, — vind je niet?"

„Waarom doe je dat?"

„Moet een mens dan niet iets doen om — te leven?"

Ze lachte smadelijk.

„Ik weet, dat je van jezelf drie duizend pond inkomen per jaar hebt, zodat het socialistische gedoe geen pas geeft. Waarom ga je niet meer naar buiten — golf spelen, schieten, jagen....?"

„Mijn beste Rose, ik heb van mijn leven genoeg geschoten. Vraag het maar aan Tony. En wat jagen betreft — ik jaag hier op de vlugge godin der inspiratie, zonder veel succes. Ha, daar komt de thee. En vertel me nu het nieuws."

„Vader heeft een slecht humeur."

„Dat is ouwe koek."

„Maar hij is onverdraaglijk. Ik kan het thuis niet uithouden: Hij heeft iets met Sir Henry Lush, en ik geloof, dat Sir Henry zich er het leeuwenaandeel toeëigent. Hoe dan ook, Vader had ook een telefoon-gesprek met Sir Henry. Ik hoorde hem de afschuwelijkste woorden gebruiken. Ba! Het was niet om aan te horen. Dat brengt me iets anders in gedachten. Heb je wel eens gehoord van een man, die men de „Wreker" noemt?"

„De wat?"

„De Wreker. Een echte bijnaam voor een onverbeterlijke misdadiger. Lees je wel eens kranten?"

„Ik heb heus niet veel tijd."

„Humbug! Nu, ik sprak gisteren Malcolm, en hij vertelde mij in vertrouwen — ik geloof dat ik het je niet vertellen mag."

„Nu, doe het dan niet", teemde Reynolds.

„Ik doe het toch. Sir Henry is bang voor zijn leven. Hij heeft zich tot Malcolm van Scotland Yard gewend en Malcolm heeft hem politiebescherming verleend."

Reynolds roerde in zijn thee en fronste zijn wenkbrauwen.